

در مجلس هشتم
فراکسیون کارگری
با کدام انگیزه
با چه سمت و سوئی؟
هدایت احمدی

"فراکسیون کارگری مجلس هشتم" تشکیل شد. اصولاً در کارهای اجتماعی موفقیت مطلقاً مفهومی دارد و در عمل وجود دارد یا می‌تواند وجود داشته باشد. با این پیش فرض، تشکیل چنین فراکسیونی را در مجلس می‌توان مثبت دانست.

شاید عده‌ای از کارگران با تشکیل فراکسیون کارگری فکر کنند که می‌توانند بروند خانه بخوابند و فراکسیون کارگری مجلس همه کارها را برایشان انجام می‌دهد و کافی است که کارگران فقط لقمه را بگذارند در دهانشان و زحمت جویندن را به خودشان بدهند.

ما کارگران باید بدانیم در جمهوری اسلامی ایران زندگی می‌کنیم با تمام قوانین و مقررات و طبقات اجتماعی که تنها کارشان و منافعشان در غارت جامعه از جمله ما کارگران می‌باشد تحت انواع کلاه‌های شرعی و غیر شرعی.

حتی اگر تمام مجلس فراکسیون کارگری شود هم باز مشکلات کارگران حل نخواهد شد، زیرا انواع دستگاه‌ها و سازمان‌ها و نهادهای وابسته به دولت سمت و سوی تامین منافع کارگران را ندارند. به همین دلیل است که باید روی خواست به حق و طبیعی خود برای تشکیل سندیکا و کانون‌های مدافع حقوق کارگران پافشاری کنیم.

بیمه کارگران ساختمانی، واحد‌های بحران زده و موضوع کارگرانی که ماه‌ها حقوق دریافت نکرده‌اند، موضوع فرار داد‌های موقت، شرکت‌های پیمانکاری، موضوع حداقل دستمزد، مسئله گرانی ارزاق و گرانی مسکن کارگران، مسئله اشتغال و بررسی عملکرد شورای اشتغال، مسئله مبارزه با دشمنان قانون کار و....." از مهمترین و گره‌ای‌ترین مسائل و مشکلات روز کارگران ایران است که فراکسیون جدید کارگری مجلس نمی‌تواند و نباید گذاشت بتواند خود را درگیر آن نکند و شانه‌اش را از زیر این بار بیرون بکشد. اگر فراکسیونی با نام کارگران تشکیل داده‌اند، موظف به طرح مشکلات روز کارگران اند.

در نخستین موضع‌گیری‌ها و اخبار فراکسیون نامبرده، طبق آنچه که مطبوعات نوشته‌اند گفته شده که مهم‌ترین مسئله فراکسیون کارگری حل مشکلات صنایع بحران زده از جمله صنایع نساجی، صنایع شیمی، صنایع لوازم خانگی، صنایع قند و شکر، و.... است. و باز هم به درستی پیشنهاد شده است که فهرستی از صنایع بحران زده و نیز بنگاه‌ها و موسسات صنعتی و کشاورزی بحران زده تهیه شود تا بتوان علل مشکلات آنها و نیز نسبت به حل مسایل و مشکلات آنها در اسرع وقت اقدام کرد. اینها همه سخنانی درست است و علیرغم هر نظری که درباره مجلس هشتم داشته باشیم، می‌توان حتی همین مجلس را برای تحقق همین وعده‌هایی که در ابتدای کار داده‌اند زیر فشار قرار داد.

به نظر می‌رسد برای تهیه فهرست صنایع و بنگاه‌های تولیدی بحران زده تشکیلات خانه کارگر و نیز تشکل‌های دیگر کارگری می‌توانند به کمک فراکسیون کارگری بشتابند و ضمناً این فهرست عمدتاً در استانها و شهرستان‌ها توسط خانه‌های کارگر تهیه شده است و در دسترس می‌باشد. اگر فراکسیون یاد شده واقعا در پی تحقق وعده‌های خود باشد، این خواست به جلب اعتماد، جلب همکاری و حتی بسیج کارگران نیازمند است. به همین دلیل باید در انتظار آن بود که فراکسیون کارگری مجلس هشتم، حمایت از تشکل‌های مستقل کارگری را

نیز در دستور کار خود قرار دهد. خانه کارگر نیز تنها در اینصورت است که می تواند در برابر تشکل های قدرتمند سرمایه داری حاضر در حاکمیت قد علم کند.

البته نباید در این زمینه ها دچار خوش بینی شد، زیرا حل مسایل و مشکلات کارگری نیز در رابطه با کل مسایل و مشکلات جامعه ایران در جمهوری اسلامی ایران می باشد. بعبارت دیگر حل مسایل کارگری در گرو حل مسایل کل جامعه است. بعنوان یک نمونه بارز در حال حاضر گرانی معضل روز کل جامعه ایران است، هرچند که فشار آن بیش از همه بر زحمتکش ترین و تحت فشار ترین طبقه ایران، یعنی کارگران می آید. حل گرانی، حل یک مشکل عمومی است، که کارگران را نیز شامل می شود.

نکته دیگر این که مسایل و مشکلات کارگری ایران در پیوند است با سمت گیری اقتصاد ایران برای انطباق خود با سرمایه داری جهانی و ارگان های وابسته به آن مانند صندوق پول و بانک جهانی و حتی بنیاد تجارت جهانی.

زیر فشار همین همسوئی تولید داخلی در کشور ما به نابودی کشانده شد و سرمایه داری تجاری در این زمینه نقش مهم را بر عهده داشت. دروازه های باز گمرکی کشور و واردات بی رویه و افسار گسیخته که از علل مهم نابودی تولیدات داخلی و ملی و بحران زده شدن بنگاه های صنعتی و کشاورزی نمونه ها و نشانه های این تسلط است. نابودی تولیدات داخلی یعنی نابودی اشتغال و نابودی اشتغال یعنی افزایش بیکاری و بیکاری یعنی فقر و فقر یعنی توسعه همه نوع فساد اجتماعی و فرهنگی در کل جامعه. می بینید که مسائل چگونه در ارتباط با یکدیگراند و این یعنی همان که یادآور شدم. یعنی بسیاری از مشکلات کارگران ایران، در گروه حل مشکل عمومی جامعه است.

راه توده ۱۸۲ ۲۳،۰۶،۲۰۰۸